

HOMANN

Cena z pierasytkaj i dastaŭkaj da chaty.

na 1 hod—10 m. 80 fen., na 1/2 hodu—5 m. 40 fen., na 3 miesiacy — 2 m. 70 f., na 1 mies.—90 f.

Biełaruskaja Wilenskaja časopiś

wychodzić dwa razy ũ tydzień: u aŭtorki i piatnicy.

Adres redakcyi: Wilnia, Wilenskaja 33.

Adres administracyi i ekspedycy: M. Stefanskaja 23.

CANA ABWIESTAK.

Na 4-aj staranie za radok drobnymi litarami — 25 fen.; drobnija abwiestki pa 5 fen. za słowa. Abwiestki ab śmierci — 60 fen. za linijku drobnym drukam.

№ 82 (278) Hod III. Wilnia. 18 kastryčnika 1918 h. Cana 10 fen. (5 kap.)

Telehramy.

ŻENIEWA. 16.V. Francuskija robotnickija sajuzy hatujuć, jak nakazawaje haseta „Proleter“, wialikija demonstracyi prociŭ toho, što sajuźnikija ũrady pieraskadźajuć metam mira Wilsona.

BERLIN. 17.X. «Vossische Zeit.» hetak apisawaje palaźeńnie na froncie: «zaŭziataje supraciŭleńnie niemieckaha wojska i adychod jaho krok za krokam prywodzić aŭtomatyčna da toho, što sajuźnikija wojski u biezpierastannyh bitwach natolkiŭ sialiaŭ swaje siły, što nastupleńnie jašče prad zimoj budzie zadzieržana. Jašče niekalki tydniaŭ i nastupleńnie ũznoŭ stanie pazicyjnaj wajnoj.

LUHANO. 16.X. Z pryčyny apośnich krokaŭ ab miry pappleź sklikaje na śniežaŭ konsystorju, u katorej buduć prymaŭ ućście kardynaty ũsiaho świetu.

ŻENIEWA. 16.X. U Lionie, Marseli i inšych mascoch Paŭdnioŭaj Francyji byli manifestacyi za mir.

WIENA. 16.X. Budzie apublikawany imperatarski manifest ab pieraŭlowie Aŭstryi ũ federacyi nacyjanalnych hasudarstwaŭ. Koźnamu narodu budzie daŭdziena prawa ũ mieźach swajho nasialeńnia ũtwaryć nacyjanalnaje hasudarstwa. Hetyja nacyjanalnija hasudarstwy buduć zlučany dynastyjaj Habsburgaŭ. Pakul što buduć utworany 4 hasudarstwy: niemieckaje, českaŭe paŭdnioŭa-slawtanskaje i ũkraińskaje. Polskija ziemli buduć pieradadźeny polskamu hasudarstwu. Rumynskaje pytańnie i pytańnie ab Bośaŭ i Hercabo winie budzie raźwišana ũ parazumieńni z Wenhryjaj. Arhanizacyja nacyjanalnych hasudarstwaŭ adbudziecca praz pradžajniectwy asobnych narodaŭ u aŭstryjackim parlamencie.

LUKSEMBURG. 16.X. Parlament i ũrad źwiarnulisia da Wilsona z prošbaj damahacca ad Niemiecčyny wywadu niemieckaha wojska i z Luksemburga.

BERLIN (W.T.B.). 14.X. Sajuz pramyśleńnikaŭ wynies pastanowu, u katoraj abiacaje pamahać nowamu niemieckamu ũradu i ličyć dobrymi kroki ũradu ũ sprawie miru. Kali nielha budzie dajści pačesnaha miru, to sajuz prapanuje swaje ũsługi dzieła arhanizacyi nacyjanalnej abarony. Jon adaje ũ hetkim zdareńni ũsie swaje siły, kab arhanizawać niemiecki narod da apośniaj raśučaj abarony.

CIURYCH. 15.X. Pradžajniectwy českaŭ nacyjanalnej rady ũ stalicoch sajuźnikaŭ buduć pieratworany ũ pasolstwy.

HAAGA. Českaŭa socyjal-demokraty ũ adozwie zaklikajuć česki narod utwaryć demakratyčnuju českuju dziaŭzawu.

WIENA. 16.X. Spadzajajuca churkaj adstaŭki ministra miźnarodnych sprau, Buriana.

BUDAPEŠT. 16.V. Pry wyhadzie hr. Tišy z budynku parlamentu adzin malady čalawiek prabawaŭ stralać u jaho Aryštawany, jon skazaŭ, što bačyć u hr. Tišy niepryjaciela mira.]

WIENA. 16.X. Hłaŭny kamisar bolšewickaj armii Stojanow ukraŭ dwa miliony rubloŭ i ũciok na aeroplante.

CIURYCH. 15.X. Zakup uradam francuskich čyhunak wyklikaje ũ hazetach wialikaje niezadowoleńnie. Jak nakazawajuć z peŭnych krynich heta robicca dzieła toho, kab nie dapaściŭ pierachodu francuskich čyhunak pad amerykanski finansawy kontrol.

PIECIARBURH (W.T.B.). 14.X. Hazety nakazawajuć z Władziwastoku: Japonija zaprasila deputataŭ usich partyi parlamentu dla aznajamleńnia z palaźeńniem japonskaha wojska u Sybiry.

HELSINGFORS. 16.V. Zajawa francuskaha ũradu, što jon nie pryznaje zakonaha wybaru finlandzkaha karala wyzywaje daŭhija komentaryi ũ hazetach.

REWEL (W.T.B.). 14.X. Hamburgskaje parachodstwa ładzić, pačynajuć z siahonniašniaha dnia, rehularnija parachodnija štodziennija znosiny miź Rewelem i Helsingforsam.

LEIPGIG. 16.X. Niezależnemu socyjalistu, členu Reichstaga Wilhelmu Dittmanu zasudźanamu za ahitacyju na 5 hadoŭ krepasći, darawana kara i jon wypuščany na swabodu.

BERLIN (W.T.B.). 16.X. Rasiej-skaje pasolstwa nakazawaje, što wiestka niemieckaj hazety ab pakušeńni na Lenina ũ Kursku zusim wydnmana.

MASKWA. „Wiečer Moskwy“ nakazawaje ab aryćcie b. obar-prokurora Synoda, Samaryna.

KIJEU. 12.X. Minister prezydent Lizohub skazaŭ pradžajniectwu hazet, što rada ministraŭ spadźajuca pradžajniectwa Ukrainy, jak niezależnaha hasudarstwa, na mirnym kongresie. Ukraina pryznana niezależnaj nia tolki centralnymi dziaŭzawami, ale i neŭtralnymi, dzieła hetaha jana i nie padłahaŭe ačystcy niemieckaha wojska, bo niemieckaje wojska pryšlo nie z wajennymi metami, a pa prošbie ũkraińskaha ũradu.

ŠTOKHOLM. Načalnik rasiejskaha departamentu dla siaredniaj Eŭropy, Radek nakazaŭ pradžajniectwu polskaha ũradu ũ Maskwie, što pa zahadu sawieckaha ũradu rasstrelena 4 palaki: Witold Jarkoŭski, hieneralny sekretar demakratyčnaha kamitetu i profesar pieciarburskaha technologičnaha instytutu, inżynier Roźnoŭski i Šafranek i polski pan Moščynski. Hieneralnaje konsulstwa zajawila protest.

Ścierażemasia nowaha Babrujska!

Jašče ũ nas nie prajšlo abureńnie prociŭ tych nialudzkih pastupkaŭ, prociŭ toho niačuwanaha ździeku, jakoha palaki dapaściłisia ũ Babrujskaj okupacyi, jak my ũžo pawinny ścieraħ čysła padobnaha Babrujska ũ siabie. Sprawa woś u čym. Niemiecki ũrad na pytańnie prezydenta Wilsona adkazaŭ, što Niemiecčyna ũ intaresach zamireńnia zhadźajuca wywieści swajo wojska z zaniatych joju ziemel.

Bielarusy, jak i ličwiny, dabiwajučysia niezaleźnaści, nie dablwalisia jaje siłaj aruźža. Nia bylo nawiet nijakaje mahčymasći arhanizawać swaju wajennoju siłu. Bielaruskaje wojska, što pačalo arhanizawacca u ũschodniaj Bielarusi i na Ukrainie, bylo abiazbrojona i rasformawana. Nemačyma nawiet bylo hatawacca, kab prynamsi pašlej u karotki čas možna bylo arhanizawać swajo wojska. Usiaktija sproby ũ hetym kiunku sustrakali pieraszkody, jak z boku bolšewikoŭ u Bielarusi pad Maskoŭščynaj, tak i z boku niemieckich okupacyjnych ũsiłciaŭ u okupowaj Bielarusi.

U inšych warunkach była Polšča. U Polšcy swabodna arhanizawalasja swaja armija. Aprača hetaha z palakoŭ z Polščy i ślachockaj maładzieży našaha kraju byŭ utworany korpus Dowbora-Mušnickaha. Ciapier palaki hatujuca da toho, kab, jak wyjdzie z Bielarusi i Litwy niemieckaje wojska, siłkom zachapić ũradu ũ swaje ruki. Dzieła hetaha i arhanizujuca polskija legiony. Chodziaŭe hataŭ, za im padobnyja da praŭdy, što ũsim kłrujuć z Wařawy polskija ũradowyja ũstanowy. Adtaŭza prabirajuca ciapier na Bielarus legionieru, katorym wypłačawaje pensiju polski ũrad. Potym da hetaje asnowy pryłučacca niekatoryja ślachoccy i paničy z Bielarusi i Litwy, a taksama buza (padonki) ũsiaho hramadźianstwa, što rady zaŭsiody paźywicoa na čuży košt. Woś wam i Babrujskaja okupacyja. Nima biady, što ũsie miascowyja žychary nastrojony prociŭ palakoŭ. Heta-ż i žychary wialikaha abšaru Žiobin-Babrujsk-Mahileŭ biaz nienawiści nie mahli spami-naŭ ab palakoch, adnak polski korpus patrapliŭ tam dziaŭzaŭe žycharaŭ u niawoŭ i ździekawacca nad imi niekalki miesiacaŭ. Nia hledziały na toje, što z Wařawy idzie śmat hrośaj na polskuju ahitacyju ũ Bielarusi, nia hledziały na toje, što bielaruski sialanin, paniawo- leny polskimi panami, časta pradaje swaju sprawu za kusok chleba, nia hledziały na toje, što polskaje katalickaje duchawienstwa (bielaruskaje katalickaje duchawienstwa wysyłaŭe z Bielarusi) spekuluje na rehlii dzieła zahonu da Polščy,—nia hledziały na ũsie heta palaki nia majuć nadziei, kab

abiazdoleny imi bielaruski sialanin nie paznaŭ praŭdy i samachoć pajšoŭ u polskuju niawoŭ i chočuć siłkom pryłučyć naš kraj da Polščy. Proci hetaha polskaha gwaŭtu ũsie žychary našaha kraju pawinny zahadzia baranicoa.

Maja ziemielka.

Ci nia wiedajecie wy, ludcy, dzie Bielarusi ũwiataja? — Tam, dzie my radzilisia, dzie żyli našyja dziady i pradziady. Šyroka rakinułasja Bielarus; abniata jana wial zryja pali, lasy i sieŭaźaci. Jość roznaj u nas ziemli dobrej i biahoj, ale, nahaŭ, bahataja Bielarusi našyja pradziady kalis byli narodom duzym i nia ad kaho niezależnym, żyli jany bahata i nikoha nie bajalisia. Im i ũdum nia prychođzia, što ich patomki mohuć niasci na swaich plačoch polskaje abo maskoŭskaje jarmo, dyj jašče ciomnyja, baŭamučanyja čysami samachoć ũstadać u jaho swaju syju.

Niezależnaj Bielarusi časta prychođzilisia baranicoa ad maskoŭcaŭ (rasiejcaŭ), katoryja, taksama jak i na inšyja kraji, halilisia i na Bielaruskuju ziemli. Jak byta ũ 1659 h ũ bielarusi wialikaja wajna z Maskoŭščynaj, palaki skarystali z hetaha i zachapi i wolnoju i niezależnuju Bielarus pad swaju opiekę. Kab mieć sianie na Bielarusi pryjacieluŭ, palaki nadźialili pa- uom śmat bielaruskaj ziemli i dali im prywilei (prawy) nad narodom. I staŭ bielarus užo nie haspadar na swajoj ziemli, a jak-by haspodnik. A potym nakinuli jamu jarmo dy pahnali ũ pan- ũšcynu. Tady jon paznaŭ, pa čom funt liča. Ad toho času jon staŭ za wiarstu šapku zdymać prad panam, nawučyŭsia ũ ruku caławać, polskuju mowu chwalić, woś i wyrabiłisia z wolnaha bielaruska panski lakaj. Staŭ jon paraba- wać panskaj łaski, dryžać za swaju skuru i dumać, jak heta da pana zaj- ũsci, kab jaho nie ũzławać.

Jak papaŭ naš kraj pad rasiejskuju ruku, nowy ũrad usadziŭ nam armiju čynoŭ dy krukou, što ničoha nia dbali ab našuju dolu dy tak sama smaktali našuju biazdolnuju wiosku. U sudoch dy ũ uradach mużyka ciom- naha łupili i nijak jon nia moh z imi ũprawicca,

Heta ũsie rabilisia ũ tyja časy, jak panawaŭ ucisk dy ũwistaŭ bizun. Ale ciapieraka prychođzić čas, jak narodu našamu prydziecca pokazoć, ci budzie jon mahcy pastajaŭ za swaju doŭ. Bo daŭniejšy rab, katoramu jašče dahetul nie dali pračierci swaich wačej, jak stuknie čas woli, hatoŭ sahnuc syju dy padpisacca ũ daŭniejšuju niawoŭ.

Z hazet wiadoma ciapier, što wialikaja eŭropejskaja wajna skončycca raźwizańniem staroŭh putau. Amerykanski prezydent nie raz zajawiŭ, što

heta wajna nia majeć mety zdušyć jak-niebudać narod, ale abaspečyć na ūsioj ziamli spakoj, aswabadzic usle wialikija i drobnyja narody ad ucisku i dać im swaju dolu naładzić tak jak usiaki narod pryznajne sable najwyhadniej. Buduć wybiracca uwa ūsiakim kraju sejmy, albo buduć listki rassy łacca i ūsiaki darosty čaławiek budzie hołas swoj dawać u kamisiju, jakoha jon paradku žadajeć dla swajho kraju.

Kab tady nie adazwaŭsia ū nas hołas daŭniejšaha ūcisku, dy kab nia stali my dumać, pad kim nam być. Heta značyć, što ni nam, ni dzieckam našym nikoli nie zašwiecić u wačoh soniejka swabody. I jak byli, tak i budziem kutniki dy haspodniki Za ūchoj u nas idzie hartaj bielarus abo litwin. Čamu-ž nia čas nowa adbudawać Biełarus i Litwu? Niačaj Polšč ustajeć na zdaruŭje, ale niačaj tyja pany, što dačakali swajho prawa, nie nakidajuć nam cižaru swaje apieki. Niačaj našyja sejmy ustanowy, sudy i škoty zbudujuć našyja ludzi. Heta my patrapim zrablć biaz čužoj apieki. Nia ležma z zdarowaj hałowaj u staryja sieci. Nia kryjma bielaruskaj našaj urody. Čas adbudawać nam zabytuju ludźmi Biełarus.

Susted Macłuk.

Zjezd uciekačou - bielarusau u Maskwie.

17 lipnia sioletniaha bodu ū Maskwie adbyŭsia ahulny zjezd uciekačou-bielarusau. „Бел. Шлях“ padaje ab im hetkija wiestki:

„Uciakactwa“ bylo tej hałhofaj, jakuju pierajsci musila častka našaha narodu „na darozie žyćcia“. I razam z hetym „uciakactwa“ stała škola, dzie narod pamima woli paznawaŭ nawuku ab prawie narodaŭ na samaznačahnie. U procesie hetaje nawuki zjezdy bielarusau-uciekačou u Maskwie miell wialikiu rolu. Mianajučysia pahladami i faktami z žyćcia pa ūsich zakutkach Rasiei praz

swaich delehataŭ, našyja ūciekačy ūsio balej pierakonawalisia, što jany asobny narod, ludzi, katorych u Rasiei „ničto nia lubić“ i katorych nia ma čaho zdawacca na „bratoŭ“.

A čužomu obserwataru zjezdy byli ekzaminami, na jakich možna bylo bačyć tyja ūspiechi ū palityčnaj dumcy, da jakich dajša našaja ūciekačouskaja masa ū Rasiei.

Usiaho delehataŭ, što pradstaŭlali ūciekačou, rassielenych u 16 rasiejskich hub., na hetym zjezdzie, 3 pa liku, bylo 198 čaławiek, a 16 čaławiek ad bielarusau-marachodaŭ. Nia bylo delehataŭ z paŭdnia Rasiei, z Pryuralla i z Sybiru—z jakimi sawieckaja Rasieja nia maje znošin. Dla taŭho, kab sudzić z jakich miascowašcaj Biełarusi najboiś joś u Rasiei ūciekačou, najlapij pahladzić na statystyku—z jakich hub. bernat rodam delehaty. Z ich rodam z Hrodniensčyny—159 čaław., z Mienščyny—24 čaław., z Wilensčyny—17 čaław., z Witebsčyny—2 i z Mahileŭščyny—1.

Ahulny abraz dadzienny ū delehac-kich pawiedamleńniach pakazawaje nam tyja niemahčymyja warunki, u jakich żyć prychodzica ūciekačom z Biełarusi. Ich wysilajuć z kwater, i pasyła-juć na pryusowuju rabotu biaz piaty za pracu, ich wykidajuć z čarodaŭ pry kramach, u niekatorych miascach wynosiac pastanowy z zabaronaj pradawać im chleb, ich wycalajuć z chwabrykaŭ, sielskija i wałasnyja schody pastanaŭlajuć nie dawać im nijakaj pad-mohi, bajučysia kab jany nie astalisia nazaŭsiody ū danym miescy, bywali prypadki, jak u Sanožkoŭsk. paw. Raz. hub., što im nie dawali biaz hrošy wady, tamaka dzie miascowija zychary dastajuć za pracu 5—7 rub., uciekačom płaciać pa 1 rub., byli zda-reñni, kali jany pracawali ūwieś dzień za šklanku małaka, ich dziaćiej nawiet nia choć pazwolić chawać na mo-ħiškach, daktary admaŭlajuca lačyć, bo ūciekačy nia mohuć płacić, apteki nie dajuć lekarstwa z ta-ž pryčyny.

Pry ūsim hetym ad uradu pomačy blizu što nia ma. Niekatoryja z miascow-nych „sowdiepaŭ“ wyžywajuć ucieka-

čou z swajho składu, a ū wałasnych dla ich naahuć miesca nia ma. A sami „sowdiepy“ i kamitety časta dastajuć hrošy dla ūciekačou, katorym jany nie wydajuć. Tam dzie wydajeca—wydajeca mała i tolki starym i dzie-ciam. Adzieży nia ma,—u adnym mies-cy, dzie 36 sienjaŭ, a ū ich 20 wuč-niaŭ, wydadzieta 5 aršyn parkalu. Paj-ki nie wydajucca nawiet sałdatkam. Muka kaštuje, jak dzie. ad 180 da 300 rub. pud. U niekatorych miascach wydali palki: u miesiac pa 3 f. żyta, 3 f. pšaniocy, jačmieniu 1½ f. Ab bła-hich adnosinach miascowaha na-sialeńnia i sowdiepaŭ da ūciekačou ka-zali ūsie delehaty, a niekatoryja spa-minali ab asabl waj nienawiści tolki da bielarusau.

Hoład, choład, biezraboćcie, star-caŭstwo (žabracctwa), jakoje ničo ha nie daje (bywaje, što abyžoŭšy 400 chat wyprasić na chut chleba).

A ū Barodzinie pad Maskwoj—„adziŭ zach, lapiej wyjechać u Sybir“. „U Władzimirskej huberni ūsie i zda-jecca sam Boh proci nas“; kali nia budzie wyjezdu, to ūciekačy „zasudžan-ny na pahałohnaje wymirañnie, bo je-miny ad miascowych zycharaŭ dastać nia možna“; „što budzie ūzimku ū Sarataŭskaj hub. nia ma wiedama“; Razanski huberski zjezd „sowdiepaŭ“ acaniŭ pałažeñnie ūciekačou niemah-čymym, byli prypadki śmierci ad ho-ładu.

„Nas ničto nia lubić“—čułasja na zjezdzie i hetym razam. Mała taŭho, što nia lubiać, ale i ździekujuca: adbira-juć prywiezienny adkul niebudź chleb, bjuć wysilajućy z kwater, wywoziac i wykidajuć na stancyjach čy hunak jak niepatrebnae i niażywoje ruha-moćcie.

Zdziekujučysia nad ludźmi i hrabu-jućy ich prywatnae dabro, nie pakid-ajuć biaz uwahi i ahulnaha narodnaha dabra: školnych i kultur-nych ustanow, katoryja likwidujuca abo pakidajuca na miescy. Hetkim prasadkam žlikwidawana, napryktać, Świślackaja wučycielskaja seminarija ū Tamboŭskaj hub.

Rezalucyji pryniatyja ūciekačami wykazawajuć protest proci hetaha ždzieku i gwałtu“.

Hetkaje smutnae žyćcio bielarus-kich uciekačou u Rasiei. Tymčasam mała taŭho, što bielarusy olerpiac niaš-čyślonyja muki ū Rasiei, niabyćcio ba-lej miliona bielarusau-uciekačou u swa-joj Bačkaŭščynie ū hety historyčny ma-ment wiełmi błaŭha adbiwajecca „na sprawie Biełaruskaha Narodu. Žaja-lajecca pytañni: a što kali budzie ple-bisecy, chto-ž padać hołas za našych uciekačou? Ci zamiesta ich nia stanuc padawać hałas polskija legioniercy, što ū apošni čas stali masami pryjaždžac na Biełarus (zdajecca z Polščy) i ci nie rasiejskaja buržuazija, katoraj he-tulki ūciakaje na Biełarus ad b. lša-wikoŭ? Biełarusy na heta pawinny žwiarnuć uwahu.

Č A M U ?

Chto nie z učarañniaha dnia żywie ū Wilni, toj dobra wiedaje, što „Dzien-nik Wilenski“ nia tolki ličycca ū nas orha-nam polskaha duchawienstwa, ale i zapraŭdy im joś i z hetym sam zuim nie chawajecca. Dyk i pahatowie dziŭna što „Dz. W.“ wiadzie ciaham dziŭna lohkamysnu u palityku, draźniacy za-ŭsiody litwinoŭ, što chodajuca z hetul-ki i hetkimi pieraškodami pry buda-waŭni niezaležnae Litwy. Čamu heta hazeta „ščyra“ katalickaja, nawiet pa-časti klerykalnaja, hazeta z ks. Songi-nam na čale, drukawanaja ū dycecyj-naj drukarni ks. A. Rutkoŭskaha hrašyć wartaj kary lohkamysnašciaj. Što-ž kazać ab hazetach, u katorych nie ksiandzy, ale świeckija ludzi kiru-juć, kali ciaham draźnieñnie i zlos-nyja pryčepki, sustrakajem u patentawanyh katalickim, blizu, što ūradowym „Dzienniku Wilenskim“? Nie žmianaj heta pałažeñnie, što pad-pisawaje „Dz. W.“ jakś p. St. Łuka-šewiŭ (wiadomy z pamiz „redakiarau dziela turmy“), redakcyjnaje piaro dziaŭčyć p. J. Obst, što nia ūmieje ździerzawać siabie, aŭtar adumysłowiec

Bieraściejskaja Unija i Polšču.

I

(historyčny narys).

Druhuju sprobu zrobiti wialiki kniaz litoŭski Witold, katory padniaŭ staraŭna na sabory ū Konstancy i ū Rymie ab zlučeñni kaściołaŭ ruskaha z zachodnim. Dla hetaha jon użyŭ asobu da hetaha wielmi prydatnu-ju, Hryhora Cymŭtaka, mitrapalitu kijieŭskaha, baŭhara, katoraha ruskija biskupy, kali im da-kučyła tyranstwa hrekaŭ, asablwa apošniaha mitrapalitty Focija, prociŭ woli, i biez paŭwardžeñ-nia patryarchy stažyli Focija z uradu i wybrali swaim mitrapalitam u 1417 h. na synodzie ū Nawahradku. Zrazumieta, što Cymŭtak wybrany u takich warunkach na kijieŭskuju mitrapoliju nia moh być prychilnikam zlučaści miž Rusi i Čar-hradam. U 1418 h. bačym jaho na Konstankim sabory, adnak hutarki jabo z Saboram i papie-žam z niewiadomych pryčyn zastalilsia biaz wy-nikaŭ.

I tolki starañni ab Unii z boku hreckich, asablwa Manuela Paleologa i syna jaho Joanna VII, i carhradzkich patryarchaŭ i ich karespan-dencyja miž papieżami Marcinam V i Eŭhienijem VI, katoraja ciabnułasia niekalki hadoŭ skončyła-sia Ferrara—Florenčijskim saboram u 1439 h., u katorym pryňali ūčasćie imperatar, patryarcha carhradzki, namiestniki druhich patryarchaŭ Uš-chodu i śmat wyžejšaha i nižejšaha ūschodniaha duchawienstwa.

Pryjaznyja časowa adnosiny Carhadu da Rymu dali dla Rusi hetkuju karyś, što kali ū 1435 h. pa śmierci mitrapalitty Harasima (katory byŭ pa zahadu w. kniazia litoŭskaha Świdryhajt-y spaleny za zdradu) taħačasny patryarcha carhadz-

ki prociŭ woli w. kniazia maskoŭskaha, Wasila, naznačyŭ mitrapalitam Isidara, ihumiena kłaštaru św Zmityry ū Konstanytopali, wiadomaha z pry-chilnaści da Unii i byŭšaha raniej delehatam na na bazylejski sabor u sprawie Unii ū 1434 h. Isidar chutka pa swaim naznačeñni ū pačatkach 1437 h. pajechaŭ pradstaŭioca niespah-dajučamu sable caru i kab razam da-tać pazwaleñnie paje-chać na sabor Ferrara Florencyjki, maiućy na mecie zlučeñnie Kaścioła ūschodniaha z zachod-nim. Isidaru tolki dziakujućy swajoj stanoŭkaści ūdałasia dostać hetaje paswaleñnie i ū tawaryst-wie biskupa suzdalskaha Aŭraamija i z ūadnym likam Rusinaŭ i Maskoŭ ū świeckich, i duchoŭ-nych 8 wierañnia 1437 h. jon wyjechaŭ ū Ferrar-ru. Pa sabory Isidar podpisaŭ akt Florenckaj Unii. Papież u nahradu za jaho pracu naznačyŭ jaho nadzwyčajnym lehatam z wialikaj ūlasioju na Ruś, Litwu i Polšču, a ū darozie dajšo da jaho naznačeñnie kardynałam. Pa darozie na Rusi jon wydaŭ pastyrski list ab jednaści Kaściołaŭ, wi-zytawau čaści swaje mitrapolii. U Władzimiry pastawiŭ biskupam Daniła, katory zhadziŭsia z florenckim dekretam.

Z Kijewa pajechaŭ u Maskwu, kab i tam akt Unii abwieścić. Pryjechaŭ u Maskwu kala Wialikadnia 1441 h. Wiedajućy niespahadnaś w. kniazia, jaho čakała ciakaja praća, katoruju ja-mu psawali pryjechaŭšyja raniej jaho tawaryšy i kali ū niadzieli na liturhii, katoruju służyŭ Isidar dyjakon pačau čytać akt Unii, ustaŭ kniaz i pačau ūajać m trapałitu fałšywym pastyram, razbojnikam duś, heretykam. Potym zahadaŭ zapierci ū Ču-daŭ manastyr, skul Isidar z tawaryšam swaim Hryhoram uciok. Uciokšy jon nia streŭ pomačy ū w. kniazia litoŭskaha Kazimira Jahajawiča, što zdajecca i byŭo pryčynaj, što Isidar pakinuŭ dyje-cezyju i wyjechaŭ u Rym.

Chutki wyjezd mitrapalitty śmat paškodziŭ sprawie Unii, bo nie chapila adważnaha jaje aba-roncy; ale ūslo-tki Unija byŭa zapisana ū ruskija carkoŭnyja knihi.

Pa wyj-ździe Isidara w. kniaz maskoŭski, Wa-sil naznačyŭ maskoŭskim mitrapalitam biaz whody carhadzskaha patryarchi jak schyzmatyka pry-niaŭšaha Uniju, Jonaša, a Kazimir Jahajawič pry-znaŭ jaho mitrapalitam kijieŭskim.

Apostalski Pasad na wieś ab naznačeñni Jonaša naznačyŭ ū 1468 na miesca Isidara tawa-ryša jaho Hryhora i addaŭ da jaho jurydykcyi 9 ruskich dycecyj: Čarnihaŭskuju, Smalenskiju, Pie-remyšlskuju, Turaŭskuju, Łuckuju, Władzimirskuju i Halicuju. Kazimir Hryhora pryznaŭ kijieŭskim mitrapalitam i zaproponawaŭ toje samaje zrobić i kniazju maskoŭskamu. Ale toj sklikaŭ bisku-paŭ swajho kniazstwa ū Maskwu, kab jany adra-klisia ad Hryhora. Ab pasanowie ich Jonaš na-kazaŭ biskupam ruskim, ličyćy na ich da siabie prychilnaści. Ale ruskija biskupy ūsie pryznali swaim mitrapalitam Hryhora. Tolki biskup Čar-nihaŭski Eŭtimij pašla niekalkich hadoŭ wiarnu-ŭsia ū schysmu, ale i jon pakinuŭ dycecyju i wy-jechaŭ u Maskoŭščynu ū 1464 h.

Z mitrapalitaŭ kijieŭskich unijatoŭ byli jašće Misail i Iosif Sołtan; i inšyja mitrapalitty abo by-li schyzmatyki, abo zusim mała prychilnymi da Rymu. Što datyčycca narodu, to jon zapraŭdy, jak clomny mała zwaročaŭ na heta ūwahi. Što ūsio-taki miž inteliencyjaj Unija miela spahadnikaŭ bačym z taŭho, što kali mitrapalita Misail pasyłaŭ pasolstwa da papieża Sykstusa IV z prošbaj raz-šyreñnia jubileuśawaha adpustu i na rasinaŭ i prysyłki delehataŭ na Ruś dla ūparadkawañnia sprečak miž abrađam łacinskim i hreckim, to list mitrapalitty podpisałi, aprača Misaila, archimand-ryty: kijewa-piečerski Joan i wilenski Makary, ruskija kniazi Michail i Teodor, Iwan Chodkie-wič hetman i maršałak W. Kniazstwa Litoŭskaha, Dzimitry kniaz wlaźemski i śmat paważnych asob jak duchoŭnych, tak i świeckich.

(Dalej budzie).

Na Pačtowaj wul. wykrali złodziej z adnaje kwatery ūsiu elektryčnuju prytađu.

MILEWIŠKI, Bielast. p. 39 hodnia-ja Michalina Paŭtoŭskaja zajmašiasa profesyanalna starcaŭstwom (žabrac-ŭam), pry hetym hruba wymahała pa-daryć. Jana prysudžana na 14 dzion tur-my.

PANIAWIEŽ. 8-ha kastryčnika ū starym mieście ūzniaŭsia pažar, ad katoraha zhareła 12 haspadarak z wia-likaj ličbaj zbožža żywioły i inwentara. Padazrawajuć padpał.

SEJNY. Siudy šukajuć doktara, aptekara i dantystu. Patrabyjuca tak-sama cyrulniki i apraŭlačy (tutroli-gatary).

CY GALNY (pad Skandwilami). Ban-da razbojnikaŭ napala ūna dwor Wier-pancinskaha, žbitya jaho, zabitya jaho syna i zusim ahrabawała chatu.

Z Finlandyi.

PARYŹ. (Hawas). Francuski ūrad prarwaŭ swaje znosiny z finlandzkim uradam dzieła niezakonnaha wybara ka-rala. Wybara niamieckaha prynca da-woli na toje, kab uziać nazad pryz-naŭnie niezaležnaści Finlandyi.

HELSINGFORS. 14.X. Nowawybrany karo: Frydrych-Karł skazaŭ, što zojmie finlandki pasad nie raniej jak za dwa hady. Da taho času pawinien prawić krajem časowy ūrad.

HELSINGFORS. 13 kastryčnika byŭ pračytany pry hawor nad niekato-rymi členami sejm u, zamiašanymi ū čyr-wonym pierawaracie. 6 deputataŭ za-sudžany na śmierć; rešta 15 u katarhu da 12 hadoŭ.

Z Polščy.

WARŠAWA. Polski ūrad starajeca, kab polskija delehaty prymali ūčas-cie na ahułnym kongresie ab miry. U Kijeŭ, Bukarešt, Bern, Kopenhahen i Stokholm naznačajuca pasolstwy.

LUBLIN. 14.X. *Uradowa.* Aŭstry-jacki ūrad zhadžajecca pieradać upraŭ-leńnie aŭstryjackaj čaści Polščy pols-kamu ūradu. U zamien na heta Aŭ-stryja spadziajecca dastawać z Polščy jemionija rečy i syryznu. Rekwizy-cyl spyniajuca.

WARŠAWA. Na damahańnie le-wych partyj naznačana adnadneŭnaja zabastoŭka. Hazety nia wyšli, školy začynienu. Lewyja partyi wystaŭlajuć u iistoŭkach daloka idučyja radykal-nyja damahańni.

Z usiaho šwieta.

BERLIN. 15.X. U niamieckuju kon-stitucyju ūnosicca papraŭka, zhodna z katoraj u budučym čaśie abwiaščeni-ŭie wajny, a tak sama mir mohuć być tolki z hodaj parlamentu.

BERLIN. Za načalnika patajnoha imperatarskaha kabinetu zamiesta v. Berga naznačany b. minister Delbruk.

BERLIN. Tut hišpanskaja trasca šyrycca z dnja na dzień, tak što nie-katoryja ūradowyja ūstanowy z tru-dom papdzierzawajuć swaju pracu.

WIENA. Na aŭdyencyi členau par-lamentu u imperatora wyjaśnili nie-mahčymašć skłaści mižnarodnaje mi-nisterstwa, bo čechi i naahat stawianie choćuć utwaryć swaje asobnyja hasu-darstwy. U čeških ziemiach prokla-mawana ahułnaja zabastoŭka, što pa-šyryna nawiet na teatry, koncerty i h. d.

WIENA. Imperatar Karł daručyŭ hrabu Silwa Foruka skłaści nowy kabinet.

WIENA. Minister mižnarodnych spraŭ, hrab Burian padaŭ u adstaŭku.

BUDAPEŠT. 14.X. B. prezesa wen-hierskaha parlamentu, Ravej, daručana ūtwaryć ministerstwa. U jaho prahra-mie, miž inšym jość punkt ab pra-rwańni realnaje unii miž Aŭstryjaj i Wenhryjaj i radykalizacyja wybaraha prawa.

PRAHA češkaja. Tut prymaty ener-hičnyja miery prociŭ čeških demon-stracyj. Kab paddziarzać paradak bu-duć užyty kulamioty i ručnyja hranaty.

WIENA. Wializnaje żydoŭskaje sa-branńie pryniało rezalucyju, u katoraj damahajecca, kab żydom było dadzie-na raŭnapraŭdže miž narodami ūčasćie żydoŭskich ūpaŭnamočanych na kon-gresie ab miry i pryznańnie Jeruzalima staŭcaj żydoŭ.

TELEGRAMY.

Niamieckija apawiaščenni

15.X. Zachodni teatr.

Front Ruprechta Bawarskaha: U Flandryi nieprzyjaciel pačaŭ swaje sil-nyja šturmy miž Carn i Lis. Jamu ūda-łosia prajšći praz našuju pieredniuju pa-zielju. Da paŭdnia bitwa zadziaržała-sia na froncie Kortemark na ūschod ad Rozelar—Izegem—Menen. Papaŭdni nie-priyjaciel jašče ūziaŭ Hansam i Korte-mark. Na rešcie frontu nieprzyjaciel ad-kinieny.

Front Niamieckaha Naslednika: U hustym ranišnim tumanie nieprzyja-ciel pierajšoŭ praz Uaz i časowa za-

niaŭ wyšyni na paŭdnia ad Markinji i na poŭnać ad Oryñji. Kontratakaj jon byŭ skinieny ūznoŭ da Uaz.

Front Galwica: Miž Er i Maas amerykancy atakawali wialikimi siła-mi. Čatry razy roblenyja šturmy zla-malisia, tolki naabapał Romaŭ nieprzy-jaciel pasunuŭsia trochi.

16.X. Zachodni teatr.

Front Ruprechta Bawarskaha: U Flandryi nieprzyjaciel dalej wioŭ swaje šturmy. Na adnych miastach my ūdzlaržalisia, na druhich našyja wojski bjučysia adyšli na zadniuju liniju. Na paŭdnia ad Torhu my ūdzlaržali liniju Lichtenwelt—Izegem. Na paŭdnia ad Isegem nieprzyjaciel pierajšoŭ praz da-rohu Izegem—Korrik.

Front niamieckaha Naslednika: Nieprzyjaciel ūznoŭ atakawaŭ paśla sil-aha artileryjskaha przyhatawanńia miž Boen i Uaz. U wakolicach Leon zaŭ-ziatyja bitwy, padčas katorych nieprzy-jaciel mieŭ wialikija straty. Na froncie Eñ raźwledki. Duhu miž Ole i Granfe uzdoŭž Eñ, my pakinuli.

Front Galwica: Miž Argonami i Ma-as amerykancy wiali swaje wuźziatyja ataki, katoryja naahat adbity. Amery-kancy ūznoŭ mieli niazwyčajna wia-likija straty.

Kala wajny

WIENA. (W.T.B.) 14.X. Paŭdnio-wa-ŭschodni teatr. Našaje adychodźa-čaje wojska musić wieści wialikija bit-wy z paŭstaŭšymi cywilnymi žychara-mi ū Serbil.

BERLIN (W.T.B.) 15.X. U Atlan-tyckim okieanie našyja padwodnyja łodki zatapili 41.000 tonn, miž imi niekalki parachodaŭ - cysternaŭ i nie-kalki parachodaŭ z wajennymi mater-jałami.

WIENA. Dzieła ciačeńnia na ka-ryść respubliki ū hramadźianstwie, tak

zwanaje aŭstryjackaje polskaje pytań-nie ūtraciła swaju realnaść.

BERLIN. «Berliner Tagbl.» piša ab wajennym pałažeńni: «wajennaje pała-žeńnie hetkaje, što niamieckija armii, kali budzie potreba, mohuć zaciahuć wajnu na nieprzyjacieliskaj ziamli na nieahrańičany čas. Z aŭterytetnych kry-nie my dawiedawajemsia, što abarona bačkaŭščyny i naleta zabaspečana, na-wiet pry paŭtareńni niaščašci jakoje wdaryłasia z Baŭharyjaj.

ABWIEŠTKI.

Kunigas Šylints prosić o. Trofima Lipinskaha, što ciaper na Betarusi, prysłać u redakcyju „Homana“ swoj adres.

Doktar-Dantysta **Julija Bil unas.**
Jagielonskaja № 9. kw. 4 (dauniej Žandar-ski zaw.)
prymaje ad 11 da 2 h. i ad 4 da 5 wieč.
Chutka spauniaje usialakija techničn. raboty.
2—5.

NOWYJA SCENIČNYJA TWORY: BUTRYM NIAMIRA,

uscenizawanaja lehenda u 2-ch aktach s proloham, F. Olechnowiča
Cena 50 fen.

K A B I Ś,

dramat. abrazok u 2 akt. F. Olechnowiča
Cena 50 fen.

Bazylišk

kazka ū 3 aktach F. Olechnowiča.
Cena 50 ten.

Wydawiectwa W. Łastouskaha

WYJSAŪ z DRUKU

Biełaruski Kalendar

SWAJAK

na 1919 hod.

Cana 3 mr. Str. 4° 112.

W. Łastoŭski Wilnia, Zawalniaja 7.

NOWAUTWORANY KAMISYJNY DOM „POMAĆ“ Jagielonskaja № 1, roh Š ta Jurskaje (dom hašcinicy St. Georges).

prymaje i maje na prodaž ubory, futry, chuście, roznuju halanteryju, hadzinniki, załatyja i srybnyja wyraby, antyki, dywany, lustry, muzyčnyja instrumenty, stałowaje i kuchannaje sudždzio, a taksama i roznyja inšyja rečy. — Wypaŭniaje roznyja zakazy, što ūwachodźiac u miežy kamisy. — Bywaje pasrednikam u najmie kwatery i služby.

Aloizy Gnoinski i S-ka.